

A Fampiononana avy amin'Andriamanitra ao anaty fahoriana

- ❖ Ny Korintiana faharoa no epistily izay hiresahan'i Paoly betsaka indrindra mahakasika ny fampiononana. Nandalo toe-javatra sarotra ny fiangonana, ary ny taratasy voalohany nosoratan'i Paoly dia nahatonga azy ireo ho latsaka tanaty alahelo.
- ❖ Saingy io alahelo izay “araka an'Andriamanitra” io, dia nitondra fibebahana (2 Kor. 7:10). Koa tsy tian'i Paoly ho rakotr'alahelo izy ireo, fa kosa handray fampiononana.
- ❖ Na izy tenany aza dia mba nandalo fotoan-tsarotra koa rehefa notandindomin-doza ny ainy ka niteraka fahakiviana ho azy izany (2 Kor. 1:8-10). Saingy Andriamanitra no nampionona azy, koa izany no hizarany fampiononana koa ho an'ny fiangonana (2 Kor. 1:6).
- ❖ Ny fampiononana avy amin'Andriamanitra dia manafaka antsika amin'ny tahotra; mampatsiahy antsika ireo fotoana nanampiany antsika, manampy antsika haharitra fahoriana, mitarika antsika ho amin'ny fahamatorana ara-panahy, mamporisika antsika hanelanelana ho an'ny hafa, mifampionona isika rehefa nandray fampiononana avy amin'Andriamanitra.

B Fahamasinana sy fahatsorana amin'ny fanompoana

- ❖ Nisy olona sasany nanao tsinotsinona an'i Paoly, ka nilaza azy ho malemy sy tsy mahatapaka hevitra (2 Kor. 10:10). Noho izany antony izany, sy mba ho raisina sy ekena ny toroheviny, dia nilainy ny niaro tena manoloana ny fiampangana toy izany.
- ❖ Amin'ny maha-olombelona azy, dia nihevitra ny tenany ho tsinotsinona izy (Efes. 3:8). Nefa, noho ny fahasoavan'Andriamanitra, dia afaka mirehereha izy fa madio ny feon'ny fieritreretany (2 Kor. 1:12).
- ❖ Afaka milaza am-pahatokiana izy sy ireo mpiara-miasa aminy, fa masina sy tsotra [madio] ny fitondrantenany, na tao anaty ny fiangonana na teny ivelany.
- ❖ Noho izany antony izany, dia tsy mifono hevitra ambadika ny soratr'i Paoly. Nanantena izy fa ho vakiana ary ho azo ireo taratasy ireo, ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fahamasinana sy ny fahatsoram-po – izany hoe: nosoratana tamim-pitiavana ho azy ireo sy ho fikatsaka izay mahaso azy ireo (2 Kor. 1:13-14).

D Mitondran-tena am-pahendrena

- ❖ Nambaran'i Paoly ny Korintiana ao amin'ny taratasiny voalohany ny drafitry ny diany (1 Kor. 16:5-11): Efesosy — Makedonia — *Korinto* — Jodia.
- ❖ Nampandre azy ireo izy, tamin'ny taratasiny taty aoriana (2 Kor. 7:8) fa hitsidika azy ireo in-droa (2 Kor. 1:15-16): Efesosy — *Korinto* — Makedonia — *Korinto* — Jodia.
- ❖ Na izany aza, dia nanova ny diany izy ka nanapa-kevitra ny tsy hanao io fitsidihana voalohany io (2 Kor. 1:23). Io fiovana io no nahatonga ny sasany hitsikera azy ho toy ny olona tsy matotra sy tsy mahatapakevitra. Nahoana izy no niova hevitra?
- ❖ Toa nilaina ny fahatongavan'i Paoly tao Korinto noho ny olana tao. Kanefa, ho nisetra fanoherana izay hitarika fifandirana tiany sorohana izy, satria tiany loatra izy ireo. (2 Kor. 2:1-4).

E Famelan-keloka sy famerenana amin'ny laoniny indray

- ❖ Raha an-dalana ho any Troasy i Paoly, Titosy kosa nankany Korinto. Avy tao Troasy, dia nandeha tany Makedonia i Paoly. Saingy nitebiteby fatratra izy noho ny tsy nahitany an'i Titosy tao Troasy, izay tokony hanome azy vaovao momba ny fiangonana tao Korinto (2 Kor. 2:12-13).
- ❖ Nihaona tany Makedonia ihany i Titosy sy Paoly taty aoriana kely. Nolazainy azy ny fomba tsara nandraisan'ny fiangonana ny fananaran'ilay apostoly (2 Kor. 7:5-9, 13-16).
- ❖ Iray amin'ireo olana hovana ny mahakasika ny fitsipi-pifehezana eo anivoan'ny fiangonana. Noho ny fankatoavana ny apostoly, dia nanarina ny mpandika lalàna, ary izy kosa nandray ny fananarana. Izao i Paoly dia mangataka amin'izy ireo mba hiroso amin'ny dingana manaraka: famelan-keloka sy famerenana amin'ny laoniny indray (2 Kor. 2:5-11).

F Ny hanitr'i Kristy

- ❖ Raha nanao fanambarana ny amin'ny fomba “namohan'Andriamanitra varavarana” ho an'ny filazantsara izay notoriana tamim-pahombiazana tao Troasy i Paoly, dia nirehareha tamin'ny hiakampiderana sy fandresena: “Fa isaorana anie Andriamanitra, izay mitondra anay mandrakariva ao amin'i Kristy toy ny fanaon'izay avy nandresy, ka dia ampisehoany ny hanitry ny fahalalana Azy eny tontolo eny izahay” (2 Kor. 2:14).
- ❖ Toa ny fielin'ny fofo-manitra iray, dia mahatratra ny fanahy rehetra ny fahalalana an'i Kristy. Ho an'ny Korintiana, sy ho antsika koa, dia fiainana mandrakizay io hanitra io. Saingy, ho an'izay manda ny antso kosa, dia hanitry ny fahafatesana (2 Kor. 2:15-16).

- ❖ Mifantokana amin'ny andraikitra aterak'izany, dia manazava i Paoly fa tsy maintsy atolotra amin'ny fahadiovam-po ny hafatra, tsy amin'ny fikatsahana tombontsoa ho an'ny tena, fa ho famonjena ny mpihaino (2 Kor. 2:17).